

الاقواف

حضرت بهاء الله:

۱ - " قد رجعت الاوقاف المختصة للخيرات إلى الله مظهر الآيات ليس لأحد أن يتصرف فيها إلا بعد إذن مطلع الوحي ومن بعده يرجع الحكم إلى الأغصان ومن بعدهم إلى بيت العدل إن تحقق أمره في البلاد ليصرفوها في البقاع المرتفعة في هذا الأمر وفيما أمروا به من لدن مقتدر قدير " (كتاب اقدس - بند ۴۲)

بيت العدل:

۱ - " اغصان (جمع غصن) به معنی شاخه ها است . جمال اقدس ابھی سلاله ذکور خود را به این کلمه ملقب فرمودند . اصطلاح اغصان هم در مورد حق تصرف در اوقاف و هم در مورد تعیین وصی بعد از صعود جمال اقدس ابھی (یادداشت شماره ۱۴۵) و حضرت عبدالبهاء مصداق می یابد . جمال مبارک در کتاب عهدی پسر ارشد خویش ، غصن اعظم حضرت عبدالبهاء را مرکز عهد و میثاق معین و به زعامت و قیادت امرالله منصوب فرموده اند . حضرت عبدالبهاء نیز در الواح مبارکه وصایا حفید ارشد خویش ، حضرت شوقی افندی ، را به ولایت و مرجعیّت امر بهائی تعیین نموده اند . لهذا جانشینی اغصان منتخبه و بالتّیجه مؤسسّه ولایت امرالله و نیز امکان انقطاع در نسل اغصان در ضمن این بیان مبارک در کتاب مستطاب اقدس پیش بینی شده است . صعود حضرت ولیّ امرالله در سنه ۱۹۵۷ عیناً همان وضعی را به وجود آورد که در این فقره از کتاب مستطاب اقدس به آن اشاره گردیده ، یعنی قبل از تشکیل بیت العدل اعظم سلاله اغصان به انتها رسید (یادداشت شماره ۶۷) " (كتاب اقدس - شرح ۶۶)

۲ - " جمال اقدس ابھی امکان انقطاع در سلاله اغصان را قبل از تأسیس بیت العدل اعظم پیش بینی نموده و در صورت وقوع چنین وضعی مقرر فرمودند که الاوقاف المختصة للخيرات ... ترجع الى اهل البهَاء . اصطلاح "اهل بهاء" در آثار مبارکه معانی مختلف دارد . در این مورد در وصف آنان چنین آمده است : الذین لا يتكلمون الا بعد اذنه و لا يحکمون الا بما حکم الله في هذا اللوح . از سنه ۱۹۵۷ ، بعد از صعود حضرت ولیّ امرالله ، ایادی امرالله تا هنگام تأسیس بیت العدل اعظم در سال ۱۹۶۳ ، امور امر بهائی را اداره می نمودند (یادداشت شماره ۱۸۳) " (كتاب اقدس - شرح ۶۷)